Oğlan ve
Kaplumbağa
Çınar BİBER

Oğlan ve Kaplumbağa

Çınar BİBER

Theo, güneşli bir cumartesi sabahı Shelly'yi Nana Rose'un bahçesinde buldu. Kaplumbağa yavaş ve istikrarlı bir şekilde bir karahindiba yaprağını kemiriyordu. Theo izlemek için dizlerinin üzerine çöktü. 'Merhaba,' diye fısıldadı. Shelly yumuşak kehribar rengi gözlerini kırptı ve buruşuk boynunu uzattı. Theo'nun göğsünde mutlu bir kıpırtı oldu. Daha önce hiç bir kaplumbağayı bu kadar yakından görmemişti.

Nana Rose bir tepsi limonatayla dışarı çıktı. Gümüş topuzu güneşte parlıyordu. 'Görüyorum ki Shelly'yle tanışmışsın,' dedi gülümseyerek. 'O bu bahçede senin yaşadığından daha uzun süredir var, Theo.' Theo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Ne kadar süredir?' diye sordu. Nana Rose tepsiyi yere koydu. 'Kaplumbağalar çok uzun süre yaşayabilir. Shelly zaten elli yaşında.'

Theo şaşkınlık içinde topuklarının üzerine oturdu. 'Elli yıl! Bu benim babamdan bile yaşlı!' Shelly'ye yeni bir saygıyla baktı. Kaplumbağanın ön bacağının birinde küçük mavi bir kurdele vardı. 'Kurdele neden?' diye sordu Theo. 'Onu yabani kaplumbağalardan ayırt edebilelim diye,' dedi Nana Rose. 'Her gün iyi bakıma ihtiyacı var.' Theo yavaşça başını salladı, derin derin düşünüyordu.

Theo bütün öğleden sonrayı Shelly'yle geçirdi. Onun marul ve minik domatesleri nasıl mideye indirdiğini izledi. Büyük eğrelti otunun altına saklanmayı ne kadar sevdiğini gördü. Ama sonra bir şey fark etti. 'Nana Rose,' diye seslendi, 'Shelly'nin su kabı boş!' Nana Rose telaşla yanına geldi. 'Eyvah,' dedi. 'Bu sabah doldurmayı unutmuşum. İyi yakaladın, Theo.'

O akşam Theo Shelly'yi düşünmekten kendini alamadı. Bir kaplumbağa bu kadar uzun yaşıyorsa, uzun yıllar boyunca çok bakıma ihtiyacı vardı. Ya biri suyunu yine unutursa? Ya yiyeceği biterse? Theo yeşil kanvas sırt çantasını çıkardı ve küçük bir defter buldu. Bir plan yapmaya karar verdi. Shelly için bir bakım planı.

Ertesi gün Theo arkadaşı Pip'i Shelly'yle tanışmaya getirdi. Pip kaplumbağa şeklindeki sırt çantasını takmış, ayak parmaklarının ucunda zıplıyordu. 'Vay canına!' dedi Pip. 'Küçük bir tank gibi!' Shelly yavaşça başını çevirdi. Pip güldü. 'Bana bakıyor!' Theo sırıttı. 'Merhaba diyor. Ama bak Pip, nazik olmalıyız. Kaplumbağalar sessiz sesler ve yavaş eller ister.'

Nana Rose defteriyle onlara katıldı. 'Shelly'nin ihtiyacı olan her şeyi yazalım,' dedi. 'Önce iyi yiyecek. Taze yeşillikler, biraz meyve ve kalsiyum tozu.' Theo dikkatlice yazdı. Pip bir marul yaprağı resmi çizdi. 'Sonra güvenli bir yuva,' diye devam etti Nana Rose. 'Güneş için sıcak bir yer, gölge için serin bir yer ve altından kazamayacağı bir çit.'

Theo'nun defteri fikirlerle dolmaya başladı. 'Her gün suya ihtiyacı var,' dedi. 'Ve kabuğu temiz olmalı.' Pip elini kaldırdı. 'Peki ya egzersiz?' Nana Rose gülümsedi. 'Güzel soru. Kaplumbağaların yürüyecek ve keşfedecek alana ihtiyacı var. Shelly güzel bir gezintiye bayılır.' Pip oklarla küçük bir patika çizdi. 'Onun için bir labirent yapacağım!' dedi.

Ama rehberi hazırlamak Theo'nun düşündüğünden daha zordu. Bazı sayfalar karıştı. Pip'in çizimleri komikti ama her zaman net değildi. 'Bu sonsuza kadar sürecek,' diye sızlandı Pip. Theo yavaşça çimenleri geçen Shelly'ye baktı. 'Shelly acele etmiyor,' dedi Theo. 'Ve uzun yaşıyor. Belki biz de acele etmemeliyiz.' Pip iç çekti ve kalemini yeniden eline aldı.

Bütün hafta çalıştılar. Theo yazıları yazdı. Pip resimleri çizdi. Nana Rose her bilgiyi kontrol etti. 'Kaplumbağalar yüz yıldan fazla yaşayabilir,' dedi onlara. 'Yani rehberiniz insanların onlara çok uzun süre bakmasına yardımcı olacak.' Theo gurur duydu. Arkadaşlıkla ilgili bir sayfa ekledi. 'Kaplumbağanla konuş,' diye yazdı. 'Onlar iyi dinleyicilerdir.'

Cuma günü Theo rehberi Shelly'ye yüksek sesle okudu. Shelly çimenlerde oturmuş, yavaşça gözlerini kırpıyordu. 'İyi yiyecek,' diye okudu Theo. 'Güvenli yuva. Taze su. Nazik eller.' Shelly boynunu uzattı ve kabuğuyla Theo'nun dizine dokundu. Theo güldü. 'Sanırım hoşuna gitti!' Pip alkışladı. 'Bütün mahalle için kopyalar çıkaralım!' Nana Rose'un yüzü aydınlandı. 'Ne harika bir fikir.'

Rehberi parlak renkli kağıtlara bastılar. Pip kapağa büyük bir kaplumbağa çizdi. Theo bir başlık ekledi: 'Bir Kaplumbağaya Nasıl Bakılır.' Kopyaları komşulara, arkadaşlara ve evcil hayvan dükkanındaki hanıma verdiler. Herkes okumaya söz verdi. 'Artık Shelly her zaman iyi bakıma sahip olacak,' dedi Theo. 'Yüz yaşına geldiğinde bile.'

O akşam Theo Shelly'nin kafesinin yanına oturdu. 'Biliyor musun,' dedi, 'plan yapmak köprü kurmak gibidir. Her adımı düşünmelisin.' Shelly kehribar rengi gözlerini kırptı. Theo gülümsedi. 'Ve özen göstermek her gün birazcık yapmaktır.' Su kabını doldurdu ve ona taze bir yaprak verdi. 'Yarın burada olacağım,' diye söz verdi. Shelly mutlu mutlu kemirdi.

Haftalar geçti ve Theo her gün Shelly'yi ziyaret etti. Bazen Pip de gelirdi ve rehberi okuyup her şeyin doğru olup olmadığını kontrol ederlerdi. Shelly onların seslerine alıştı. Theo'nun kırmızı spor ayakkabılarının patikadaki sesini duyunca dışarı çıkardı. 'Beni tanıyor!' dedi Theo Nana Rose'a. 'İşte bu arkadaşlıktır,' dedi Nana Rose. 'Sabır ve özen üzerine kurulmuş.'

Bir sabah Theo, Shelly'nin yumuşak toprağa yumurtalar bıraktığını gördü. Nefesi kesildi. 'Nana Rose! Bak!' Nana Rose telaşla yanına geldi. 'Ne harika! Shelly anne olacak.' Theo'nun gözleri parladı. 'Ve yavrulara da biz bakacağız,' dedi. 'Rehberimiz var!' Defterini almaya koştu. Bu şimdiye kadarki en güzel gündü.

Theo ve Shelly öğleden sonra güneşinde birlikte oturdular. Theo uzun yaşamı ve önündeki bütün günleri düşündü. 'Sana uzun, çok uzun bir süre bakacağım,' diye fısıldadı. Shelly yavaşça başını çevirdi ve yumuşak kehribar rengi gözleriyle ona baktı. Theo plan yapmanın ve sabrın en iyi arkadaşlıkları kurduğunu biliyordu. Ve aralıklı dişleriyle gülümsedi.